

Žádná konspirační teorie: Plán MulKul mafie prosazovaný OSN. Národy před zánikem? Varování v přímém přenosu. V sázce je vše - a čas nezbyvá. Už i Itálie a "pokrokové" Švédsko rychle vyměnilo vládu. Mají národy Západu ještě šanci?

protiproud.info/politika/6942-zadna-konspiracni-teorie-plan-mulkul-mafie-prosazovany-osn-narody-pred-zanikem-varovani-v-primem-prenosu-v-sazce-je-vse-a-cas-nezbyva-uz-i-italie-a-pokrokovye-svedsko-rychle-vymenilo-vladu-maji-narody-zapadu-jeste-sanci.htm

9. 1. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Giulio Meotti varuje a připomíná, že vedle ničujícího Green Dealu, zdravotní, vakuinační a cenzorské totality v aktuálním mediálním závětrí dál dramaticky narůstá vražedná tsunami, v níž mají zaniknout historické národy - masová imigrace postavená na "pokrokové" ideologii multikulturalismu

Před dvaceti lety vydala Organizace spojených národů dokument s názvem "Náhrada migrací: Je to řešení úbytku a stárnutí populace?". Nebyla to pravicová konspirační teorie, byl to zpracovaný pracovní plán pro západní demokracie, které se potýkají se stárnutím

populace. A dnes je to mainstreamová politika. Stačí si přečíst, co tento měsíc řekl nositel Nobelovy ceny za ekonomii Richard Thaler: "Potřebujeme více imigrantů, abychom mohli platit důchody."

Mentalitu těch, kteří vládou Evropě, a to, jak připravují zánik evropské civilizace, vysvětluje také nedávný článek bývalé italské ministryně práce Elsy Fornero:

"Toho, že by italská populace 'zmizela', se nemusíme obávat, protože se pravděpodobně najde někdo, kdo bude připraven ji nahradit; stačí se podívat na druhou stranu Středozevního moře, kde jsou země s vysoce dynamickou populací a věkovou strukturou velmi odlišnou od té naší, s mnoha kojenci, dětmi a mladými lidmi a relativně málo starými lidmi. Tím, že přijímáme demografický pokles jako společenské paradigma a tím že se naše společnost adaptuje na snižování počtu škol, neobydlené vesnice, opuštěné domy a menší mobilitu, i méně kin, divadel a turistických a sportovních zařízení, jim nepřímou říkáme, že naše země je již jejich."

Falešná nálepka populismu

Západní elity otevřeně přistupují k imigraci jako k pouhému ekonomickému zdroji na podporu sociálních systémů, které by jinak zkrachovaly. Zakazují nám také jakoukoliv diskusi o důsledcích tohoto přívalu imigrantů na kulturu, zvyky a identitu společnosti. Na samotný pojem "národní identita" se pohlíží s podezřením a je označován jako "rasistický" výmysl.

Kanada (40 milionů obyvatel) si v oblasti imigrace nyní klade rekordní cíle a plánuje do roku 2025 přijmout dalších 1,45 milionu legálních přistěhovalců. Deník New York Times napsal, že ve dvou největších kanadských městech – Torontu a Vancouveru – by již za deset let mohly tvořit etnické menšiny 60 % obyvatelstva.

Čtěte ZDE: Vzkaz z Itálie: Bráníš svou vlast před invazí? Dostaneš 15 let basy! Jak bažiny odstavily Salviniho. Obžalují i samy sebe? Výměna obyvatel Itálie. Tragédie tzv. humanitárního euro-šílenství. Brzy také u nás?

Pro rozklad národních identit je klíčový multikulturalismus. Nálepka "populismu" pak slouží k vymítání racionální reakce na velké obavy, které již několik desetiletí sužují západní společnosti: strach lidí čelících masivní, neregulované imigraci; obavy z toho, že se západní kultura rozplizne do relativismu a paralelních společností (odsoudil to dokonce i britský týdeník *The Economist*); strach z toho, že země nebude mít vůbec žádné vnější hranice a vnitřní morální legitimitu. Je to strach z kulturního rozpadu, který plíživě potvrzuje pravděpodobnost zániku sociologické většiny a nakonec i společnosti samotné.

Celá historická města přestávají existovat

Nové oficiální britské údaje ukazují, že z lidí žijících v Anglii a Walesu se narodilo v zahraničí 10 milionů lidí (každý šestý); od roku 2011 jejich počet vzrostl o 2,5 milionu, a to navzdory vládním slibům, že se pokusí imigraci omezit.

V současné době je 90 % demografického růstu Velké Británie generováno imigrací.

Ke stejnému posunu dochází i ve Švédsku. Jen v roce 2015 přijalo Švédsko 163 000 imigrantů, což odpovídá 1,65 % jeho celkové populace. V kombinaci s dalšími roky se jedná o demografickou revoluci: V roce 2015, se přibližně 17 % švédského obyvatelstva narodilo v zahraničí.

"Švédský parlament v roce 1975 jednomyslně rozhodl, že Švédsko je multikulturní zemí," napsal Kyösti Tarvainen, profesor helsinské Aaltovy univerzity.

"V té době tvořili více než 40 procent imigrantů moji krajané Finové. Situace se však změnila: v roce 2019 se podíl nezápádních imigrantů zvýšil na 88 procent a polovinu (52 procent) všech imigrantů tvořili muslimové. V populaci imigrantů tedy došlo k obrovské kulturní změně, neboť místo Finů se největší skupinou stali muslimové... při současné úrovni imigrace se etničtí Švédové stanou v roce 2065 menšinou."

Čtěte ZDE: Evropa jako multikulturní sopka: Budoucnost v islamizovaných ministátech? Některé oblasti jsou ztracené. Agresivní muslimové dále expandují. A nejspíš zvítězí. Příliš důležitý proces

Demografické změny v evropské zemi, která se nechala pohltit neevropskými imigranty, jsou rychlé, často extrémně rychlé.

Francouzská demografka Michele Tribalat napsala:

"Malmö mělo k 31. prosinci 2016 328 000 obyvatel, Lessebo mělo ke stejnému datu téměř 8 800 obyvatel. Lessebo je město vzdálené 230 km severovýchodně od Malmö. V roce 2002 měli děti narozené manželským párům (z nichž se alespoň jeden z partnerů narodil v zahraničí) v Malmö 48% podíl, zatímco v Lessebo měli podíl jen 12 %. O 14 let později v roce 2016 se situace vyrovnala – v Malmö byl jejich podíl 58 % a v Lessebo 57 %."

Staré Lessebo již neexistuje.

Děsivá čísla a zkáza podle Macrona

Tino Sanandaji, švédský ekonom kurdsko-iránského původu, který napsal bestseller *Mass Challenge* (Masová výzva, čti Masový problém) o tom, jak se Švédsko v důsledku multikulturalismu hroutí, poznámenal, že "přestože by nám to někteří ideologicky zaslepení historici chtěli namluvit, tak Švédsko nikdy nebylo zemí imigrace."

"Švédsko bylo dlouho homogenní zemí a teprve v posledních desetiletích začalo přijímat velké množství neevropských uprchlíků. Do roku 1985 mělo Švédsko velmi málo nezápadních migrantů – pouze 2 % obyvatel, protože sociální demokraté, kteří byli u moci před rokem 1968, byli v těchto otázkách poměrně konzervativní stranou. Švédští politici se však zradikalizovali a v druhé polovině 80. let 20. století začala vláda přijímat velké množství migrantů. V letech 1985–2015 byla imigrace azylantů ve Švédsku v přepočtu na obyvatele asi čtyřikrát vyšší než v jiných západoevropských zemích, takže podíl obyvatelstva nezápadního původu za toto období vzrostl z 2 % na 20 % celkové populace. Tehdejší vlády věřily, že se švédský systém sociálního zabezpečení vyhne problémům, které byly již tehdy pozorovány ve Francii i dalších evropských zemích. Fakta ukázala, že se mýlily, ale trvalo dlouho, než si to přiznaly."

Proto si Švédové nedávno zvolili konzervativní vládu. Je to jejich poslední šance zastavit tuto bezprecedentní národní sebedestrukci.

Ve Francii mají nyní obyvatelé neevropského původu ve věkové kategorii 0 až 4 roky téměř třetinový podíl (29,6 %), ve věkové kategorii 18 až 24 let je jejich podíl 17,1 %, ve věku 40 až 44 let 18,8 %, ve věku 60 až 64 let 7,6 % a ve věku nad 80 let 3,1 %. Tato čísla nedávno publikoval francouzský Národní ústav pro statistiku a ekonomická studia (INSEE), který zkoumal poslední tři generace. 16,2 % všech dětí ve Francii ve věku od 0 do 4 let jsou děti nebo vnoučata imigrantů z Maghrebu; 7,3 % jsou děti a vnoučata imigrantů pocházejících ze zbytku Afriky a 4 % jsou potomci imigrantů z Asie.

Čtěte ZDE: [Výměna evropské civilizace bez boje: Muslimské invazní jednotky u volebních uren. Vystřídá Macrona mohamedán? Podvolení je blízko. Radikální levice vtáhla za hradby Trójského koně. Fiala nás trénuje na Ukrajincích. Je konec?](#)

Francouzský prezident Emmanuel Macron to právě nazval "demografickým přechodem", což je eufemismus pro kulturní výměnu. V Callacu, malém klidném městečku s 2 200 obyvateli ve střední Bretani, chtějí úřady usídlit imigranty, aby bojovaly proti "vylidňování", všiml si deník Le Figaro. Cílem obce a dobročinné nadace v Callacu je znovu zalidnit malé "stárnoucí" město imigranty, oživit centrum města a jeho ekonomiku. Tento model údajně inspiroval návrh zákona o azylu, který Macron ohlásil na rok 2023 a jehož cílem bude distribuce cizinců do "venkovských oblastí."

Vše podle plánu: Musíme doufat, že opět nevyjde

Bývalý belgický senátor Alain Destexhe ve své knize Immigration et Intégration: avant qu'il ne soit trop tard ("Imigrace a integrace: Než bude příliš pozdě") uvedl, že Belgie v letech 2000–2010 přijala více než 1 milion imigrantů, přičemž počet obyvatel Belgie činil 11 milionů. Belgický akademik a ekonom Philippe Van Parijs v rozhovoru publikovaném 5. září 2022 v deníku De Standaard poznamenal: "Brusel už není Belgie." Van Parijs provedl

demografickou studii a jeho zjištění překvapí jen ty, kteří chtějí zůstat slepí. Během deseti let se podíl obyvatel Bruselu, jejichž oba rodiče mají belgické občanství, snížil z 36 na pouhých 26 %.

"Minimálně tři čtvrtiny obyvatel Bruselu mají imigrační původ. V Bruselu žije více obyvatel marockého původu než Vlámů a Valonů."

Tuto historickou proměnu předvídal již bývalý generální tajemník OSN Butrus Butrus-Ghálí, který v roce 2007 nastínil tuto vizi budoucnosti Evropy:

"Bezprecedentní úbytek evropské populace a její zrychlené stárnutí kontrastují se stále velmi rychlým nárůstem populace v jižním a východním Středomoří. To bude mít za následek velmi akutní nerovnováhu! Z čistě kvantitativního hlediska by řešením byla imigrace. Nemůžeme však tuto situaci chápat jako problém spojených nádob. Neovládnutá imigrace totiž hrozí implozí západních společností kvůli velmi vážným problémům (kulturní šok, neokoloniální struktury, nezaměstnanost atd.)."

Proto se nová italská vláda vrátila zpět k blokování lodí přivážejících do Itálie ilegální migranty. Země, která čelí demografické sebevraždě (za posledních deset let bylo v Itálii uzavřeno 1707 mateřských škol), si nemůže dovolit nechat se zahltit masovou imigrací, protože by ztratila svou národní identitu.

Už nejde jen o svobodu, ale o život

V sázce je osud celého Západu. Evropané se musí naléhavě rozhodnout, zda chtějí své země transformovat na jinou kulturu. V minulosti se to stalo například v Turecku poté, co tuto oblast dobyla Osmanská říše. A také třeba v Egyptě, který se ze země křesťanských Koptů stal státem, kde původní Koptové nyní čelí nepřetržitému pronásledování (zde, zde a zde).

Západ však už nemá moc času na to, aby se rozhodl, zda chce i nadále akceptovat otevřené hranice, multikulturalismus a globalismus. A ať se komu líbí nebo ne, jedno už je fakt:

Evropa zjišťuje, že v důsledku své pasivity ztratí své těžce vydobyté židovsko-křesťanské hodnoty, a především svobodu a identitu.

Zdroj.

9P 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
